

Bc. Jan Marek: **Kulturní centrum Mělník**

Letošní diplomní projekty byly náročné. Není potřeba připomínat, že pandemie a její dálkové kontakty docela zásadně poznamenaly poslední ročníky studia. Bohužel, bez výjimek.

Proto se tři projekty tohoto ročníku rodily pomalu a těžko. Nicméně, tak jako většinou, v závěru se tempo, kvantita i kvalita práce značně zlepšily a výsledek je srovnatelný s dlouhodobým standardem.

Pan Marek přišel s tím, že existují i nedokončené domy... domy z konce dvacátého století, se kterými si mnohdy prostě nevíme rady. A to nejen s těmi kvalitními, jako například Transgas, ale především s těmi pozdějšími a provinčnějšími, mezi které vybraný objekt bezesporu patří, byť autorsky patří ke známým jménům manželů Cajthamlových.

Průběh práce lze přirovnat k horské dráze... nahoru, dolů, do stran. Od adorace všeho k nevyhnutelné demolici. Pan Marek vyzkoušel téměř vše. I já jsem byl v jednu chvíli nakloněn závěru diplomního projektu: zbourat bez náhrady. Nakonec ale rozhodla hrdost a síla práci dokončit v původním předsevzetí – prozkoumat, zhodnotit, využít a přestavět. Přestavět poměrně svobodně. Myslím, že takový způsob recyklace města je více než žádoucí a je to to, co se musíme zase naučit. Bohužel tomu brání celkový stav naší společnosti.

Myslím, že detaily návrhu nejsou podstatné. Výsledné obrazy a jejich atmosféra mluví samy za sebe a já jsem přesvědčen, že přístup pana Marka dostatečně obhajují. Kéž by se podobný přístup stal standardem. A to i za cenu vyšších nákladů, což je jistě k další diskusi. Zatím jsme ale v reálu schopni pouze demolice a výstavby parkoviště...

S radostí doporučuji přijetí projektu Jana Marka k obhajobě a navrhuji ohodnotit známkou A.